म्रीहत्य (von उद्धत) D. Aufgeblasenheit und die damit verbundene Geringschätzung Anderer Katuls. 22, 140. Sib. D. 196.

মান্ত্ৰাক্তি (von ভদ্ম) adj. zum ausgeschiedenen, ausgewählten Theil gehörig M. 9,150.

श्रीदिल्य (von उदिल) n. freudige Aufregung: শ্রীदिल्यप्राप्त Sadde. P. 4, s, a. 31, b. শ্রীदिल्यचित्त Buan. Lot. de l. b. l. 308. ° লাহিন্ Vjutp. 79. Ind. St. 3,148.

ब्रीहारि (von उद्वार) patron. des Khandika Çat. Bs. 11,8,4,1.

ন্ধীত্রিক্তা (von তরিক্তা) 1) m. N. pr. eines Mannes oder adj. = ন্ধীরিত্ 2. Harv. 11122. — 2) n. Steppensalz Rigan, im ÇKDa. Vgl. দ্বীত্রিত্ und তরিতে

স্থানিত্ব (von ত্রন্থি) adj. 1) hervorsprudelnd, fontanus; n. (mit Ergänz. von বাঢ়ি) Quellwasser Suça. 1,170, 12. 173, 16. Riéan. im ÇKDa. ল্বেব্যাদ্ Steppensalz Suça. 1,227, 5. n. mit Ergänzung von ল্বিয়া Riéan. im ÇKDa. Vgl. স্থান্থিতা und ত্রন্থি. — 2) zum Ziel durchdringend, siegreich VS. 34, 50. MBa. 3, 13300.

ब्राह्मि (vom vorherg.) n. Sieghaftigkeit VS. 18,9.

म्रीद्यार्वे adj. (f. र्र) von उद्याव gaņa ऋगयनादि zu P. 4,3,78.

ষ্মীদ্রাক্তিকা (von তদ্রাক্) adj. mit der Hochzeit in Verbindung stehend, bei dieser Gelegenheit geschenkt M. 9,206. Jááx. 2,118.

र्श्वेदिप von उद्देप (चतुर्घर्थेषु) gaņa संकलादि zu P. 4,2,75.

ब्रीधम (von ऊधम्) adj. im Euter enthalten: प्रथम् Baig. P. 4, 17, 23.

होशिय m. pl. N. pr. eines Geschlechts Pravarades, in Verz. d. B. H. 56. N. einer Schule Ind. St. 1,80, N. 2. 3,265.271.

म्रीनत्य (von उन्त) n. Höhe Katels. 26,283.

ै भैं बित्र n. das Amt des Unneter gaņa उद्गात्रादि zu P. 5,1,129. — Vgl. उबेत्र.

भ्रापकार्णिक (von उप + कार्ण) adj. in der Nähe der Ohren befindlich P. 4,3,40.

श्चेष्यकलाप्य (von उप +- कलाप) adj. in der Nähe des Gürtels (s. कलाप) befindlich gana परिमुखादि zu P. 4,3,58, Vartt. 1.

श्रीपकापर्ने patron. von उपका gaṇa नडादि zu P 4,1,99. pl. श्रीपका-यनास् oder उपकास् 2,4,69.

द्यापकार्य n. = उपकार्या R. 1,70,12 (GORR. 1,72,10: उपकार्या). Wils.:

श्रीपकुर्वापाक adj. einem Upakurvåna zukommend: शीचाध्यपनन्नत-नियमगूर्वनत्त्रभुश्रूषणाधीपकुर्वापाककर्माणि Baio. P. 5, 9, 6.

ন্ধাব্যার 1) adj. dem U pagu gehörig P. 4,3,120,Sch. 1,15,Sch. — 2) patron. von Upagu P. 4,2,39, Sch. স্থাব্যারা: Радулайыны in Verz. d. B. H. 57,12 v. u. f. স্থাব্যারা P. 4,1,78,Sch. Vgl. শ্লাব্যারি.

স্থায়েবেল P. 4,2,8, Vartt. 5, Sch. 1) adj. den Aupagava gehörig P. 4,3,126,Sch. von den Aupagava herkommend 80,Sch. den Aupagava verehrend 99,Sch. — 2) n. eine Versammlung von Aupagava P. 4,2,39,Sch. AK. 3,3,40. H. 1416.

र्ज्ञापमित्र patron. von Aupagava P. 4,1,157,Sch. 147,Sch. ein Bein. Uddhava's Baâc. P. 3,4,27.

श्रीपयस्तिक (von उपयस्त, s. यस् mit उप) m. Sonne oder Mond in der Finsterniss Çabda. im ÇKDa.

ब्रीपग्रहिक (von उपग्रह) m. dass. Wills.

श्रीपचर्न्धान = श्रीपञन्धनि Ind. St. 1,70, N. 434, N.

रैं ब्रीपचाकवि patron. von उपचाक् gaņa बाद्धादि zu P. 4,1,96.

ै श्रीपचारिक (von उपचार) adj. (स्वार्थि) f. ई g a na विनयादि zu P. 5, 4, 34. V JUTP. 164.

ষ্ট্রাঘট্টের (von उप + हुन्द्रम्) n. N. eines Metrums (2 Mai 16 + 18 Moren; Ausgang - und - ) Coleba. Misc. Ess. II, 155 (II, 1, 3). 78. 80. 83. 164. 165.

ब्रापजन्धनि patron. N. eines Lehrers Çat. Br. 14,8,8,21. 7,8,26.

श्रीपत्रानुको (von उप + जानु) adj. in der Nühe des Knies besindlich P. 4, 3, 40.

ब्रापतस्विन patron. eines Rama Çar. Bs. 4, 6, 1, 7.

श्रीपदे शिक्त (von उपदेश) adj. s. ई vom Unterricht lebend gane वितनादि zu P. 4,4,12.

স্মীদের বিকা (von उपরব) adj. die Symptome betreffend, davon handeind Suga. 1,10,17. 2,302,3.

श्चीपद्रश्चा (von उपद्रष्ट्र्) n. Augenzeugenschaft, Außicht VS. 30, 13.

श्रीपधर्म्य (von उपधर्म) n. salsche Lehre, Ketzerei Buig. P. 2,7,87.

স্থাপ্টান্ব (von उप + धेनु) m. N. pr. eines Arztes Suça. 1, 1, 7. 14, 18. শ্লিপ্টাম্ম adj. su dem उपिंध genannten Theile des Rades dienend P. 5, 1,13. nach dem Vartt. dagegen n. = उपिंध 1.

ब्रीपनायनिक adj. das Upanājana betreffend, dafür bestimmt: विधि M. 2,68. काल Jāsk. 1,37.

श्रीपनासिक (von उप + नासा) adj. in der Nähe der Nase besindlich Suca. 1,387, i.

श्रीपिनिधिक (von उपिनिधि) adj. ein Depositum bildend: सामनस्थमना-ख्याप कुस्ते अन्यस्य पर्द्धाते । द्रव्यं तदापिनिधिकं प्रतिदेपं तथैव तत् ॥ 1464. 2.65.

श्रीपनिषदक adj. f. ई von einer Upanishad lebend gana वेतनादि 20 P. 4,4,12.

ষ্ঠাपনিষ্ট্ 1) adj. f. ई in einer Upanishad enthalten, — gelehrt gaņa স্থাযানাহি zu P. 4,3,78. पुरुष ÇAT. Ba. 14,6,9,28 (fälschlich parox.). ध-नुगृक्तीत्वीपनिषदं मक्तास्त्रं शर् स्थापातिशितं संधीयत Monp. Up. 2,2,8. स्रुती: M. 6,29. — 2) m. ein Anhänger der Upanishad Verz. d. B. H. No. 626.

द्यीपनीविक (von उप 4 नीवि) adj. in der Nähe der नीवि (s. d.) befindlich P. 4,3,40.

श्चीपपद्य (von उपपद्म) adj. in der Achselhöhle befindlich: रामाणि Çat. Ba. 11, 4, 4, 6. 14.

श्रीपपत्तिक (von उपपत्ति) adj. was sich vorfindet, was gerade da ist oder angemessen, entsprechend: किमन्नज्ञातमिष्टं ते — श्रीपपत्तिकमारुह्रं प्रयच्छस्य MBs. 13,2742.

श्रीपपातिक 1) adj. der eine kleine Sünde (उपपातक) begangen hat Nârada in Dâs. 164,2. Die grammatische Form wäre श्रीपपातिका — 2) n. (von उपपात oder उपपातक) Titel eines Upånga bei den Gaina H. 245, Sch.

श्रीपपाइक adj. = उपपाइक Buan. Lot. de la b. l. 394. श्रीपपादक Intr. 593 ist wohl nur ein Druckfehler.